

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

61. aastakäik

18. juuni 2018

Sisukord

IV *Teave*

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2018/C 211/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V *Teated*

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2018/C 211/02	Kohtuasi C-233/16: Euroopa Kohtu (esimene koda) 26. aprilli 2018. aasta otsus (Tribunal Supremo (Hispaania) eelotsusetaotlus) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) versus Generalitat de Catalunya (Eelotsusetaotlus — Piirkondlik maks, mida kohaldatakse suurtele jaekaubandusettevõtetele — Asutamisvabadus — Keskkonnakaitse ja ruumiline planeerimine — Riigiabi — Valikuline meede — Komisjoni kiri, milles teatatakse, et kaebuse menetlemine on lõpetatud — Olemasolev abi)	2
2018/C 211/03	Liidetud kohtuasjad C-234/16 ja C-235/16: Euroopa Kohtu (esimene koda) 26. aprilli 2018. aasta otsus (Tribunal Supremo (Hispaania) eelotsusetaotlus) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) versus Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (C-234/16), Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (C-235/16) (Eelotsusetaotlus — Piirkondlik maks, mida kohaldatakse suurtele jaekaubandusettevõtetele — Asutamisvabadus — Keskkonnakaitse ja ruumiline planeerimine — Riigiabi — Valikuline meede)	3

2018/C 211/04	Liidetud kohtuasjad C-236/16 ja C-237/16: Euroopa Kohtu (esimene koda) 26. aprilli 2018. aasta otsus (Tribunal Supremo (Hispaania) eelotsusetaotlus) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) <i>versus</i> Diputación General de Aragón (Eelotsusetaotlus — Piirkondlik maks, mida kohaldatakse suurtele jaekaubandusettevõtetele — Asutamisvabadus — Keskkonnakaitse ja ruumiline planeerimine — Riigiabi — Valikuline meede)	4
2018/C 211/05	Kohtuasi C-353/16: Euroopa Kohtu (suurkoda) 24. aprilli 2018. aasta otsus (Supreme Court of the United Kingdomi eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – MP <i>versus</i> Secretary of State for the Home Department (Eelotsusetaotlus — Varjupaigapoliitika — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 4 — Direktiiv 2004/83/EÜ — Artikli 2 punkt e — Täiendava kaitse saamise tingimused — Artikli 15 punkt b — Taotleja vaimse tervise tõsise kahjustumise oht päritoluriiki tagasisaatmise korral — Isik, keda on tema päritoluriigis piinatud)	4
2018/C 211/06	Kohtuasi C-34/17: Euroopa Kohtu (teine koda) 26. aprilli 2018. aasta otsus (High Court (Iirimaa) eelotsusetaotlus – Iirimaa) – Eamonn Donnellan <i>versus</i> The Revenue Commissioners (Eelotsusetaotlus — Vastastikune abi nõuete sissenõudmisel — Direktiiv 2010/24/EL — Artikkel 14 — Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 47 — Taotluse saanud asutuse õigus keelduda sissenõudmisest põhjusel, et nõudest ei ole nõuetekohaselt teada antud)	5
2018/C 211/07	Kohtuasi C-81/17: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 26. aprilli 2018. aasta otsus (Curtea de Apel Suceava eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Zabrus Siret SRL <i>versus</i> Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava (Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Direktiiv 2006/112/EÜ — Ühine käibemaksusüsteem — Sisendkäibemaksu mahaarvamine — Käibemaksu mahaarvamise õigus — Tehingud, mis tehti maksustamisperioodil, mida hõlmav revisjon on juba lõppenud — Liikmesriigi õigusnormid — Maksukohustuslase võimalus parandada maksudeklaratsioone, mida on juba kontrollitud — Välistamine — Tõhususe põhimõte — Maksustamise neutraalsus — Õiguskindlus)	6
2018/C 211/08	Liidetud kohtuasjad C-91/17 P ja C-92/17 P: Euroopa Kohtu (üheksas koda) 26. aprilli 2018. aasta otsus – Cellnex Telecom SA, varem Abertis Telecom SA, Telecom Castilla-La Mancha SA <i>versus</i> Euroopa Komisjon, SES Astra (Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Digitaaltelevisioon — Abi maapealse digitaaltelevisiooni kasutuselevõtuks Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha (Castilla-La Mancha autonoomne piirkond, Hispaania) äärealadel ja vähem linnastunud piirkondades — Maapealseid digitaaltelevisiooniplatvorme kasutavate operaatorite toetamine — Otsus, millega abimeetmed tunnistatakse siseturuga osaliselt kokkusobimatuks — Mõiste „riigiabi“ — Eelis — Üldist majandushuvi pakkuv teenus — Määratlus — Liikmesriikide kaalutusõigus)	6
2018/C 211/09	Kohtuasi C-97/17: Euroopa Kohtu (teine koda) 26. aprilli 2018. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Bulgaaria Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Looduskaitse — Direktiiv 2009/147/EÜ — Loodusliku linnustiku kaitse — Erikaitseala — Selliste alade klassifitseerimine erikaitsealadena, mis on arvuliselt ja suuruselt kõige sobivamad direktiivi 2009/147 I lisas nimetatud linnuliikide kaitseks — Linnustiku kaitseks oluline ala — Linnustiku kaitseks oluline ala Rila — Linnustiku kaitseks olulise ala Rila osaliselt erikaitsealana klassifitseerimine)	7
2018/C 211/10	Kohtuasi C-66/18: 1. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Ungari	7
2018/C 211/11	Kohtuasi C-78/18: 6. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Ungari	8
2018/C 211/12	Kohtuasi C-139/18 P: CJ 21. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 13. detsembril 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-602/16: CJ <i>versus</i> Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskus (ECDC)	9
2018/C 211/13	Kohtuasi C-167/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Hispaania) 2. märtsil 2018 – Unión Insular de CC.OO. de Lanzarote <i>versus</i> Swissport Spain Aviation Services Lanzarote S.L.	11
2018/C 211/14	Kohtuasi C-176/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 7. märtsil 2018 – Club de Variedades Vegetales Protegidas <i>versus</i> Adolfo Juan Martínez Sanchís	11

2018/C 211/15	Kohtuasi C-177/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid (Hispaania) 7. märtsil 2018 – Almudena Baldonado Martín <i>versus</i> Ayuntamiento de Madrid	12
2018/C 211/16	Kohtuasi C-186/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 9. märtsil 2018 – José Cánovas Pardo S.L. <i>versus</i> Club de Variedades Vegetales Protegidas	13
2018/C 211/17	Kohtuasi C-193/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen (Saksamaa) 19. märtsil 2018 – Google LLC <i>versus</i> Saksamaa Liitvabariik	14
2018/C 211/18	Kohtuasi C-205/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Pitești (Rumeenia) 20. märtsil 2018 – Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv, Raluca-Marinela Trașcă <i>versus</i> Spitalul Județean de Urgență Vâlcea	15
2018/C 211/19	Kohtuasi C-233/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Arbeidshof te Brussel (Belgia) 29. märtsil 2018 – Zubair Haqbin <i>versus</i> Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers	16
2018/C 211/20	Kohtuasi C-242/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven administrativen sad (Bulgaaria) 5. aprillil 2018 – „UniCredit Leasing“ EAD <i>versus</i> Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP	16
2018/C 211/21	Kohtuasi C-254/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 12. aprillil 2018 – Syndicat des cadres de la sécurité intérieure <i>versus</i> Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics	17
2018/C 211/22	Kohtuasi C-270/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 19. aprillil 2018 – UPM France <i>versus</i> Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics	18

Üldkohus

2018/C 211/23	Kohtuasi T-47/16: Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – Sigma Orionis <i>versus</i> REA (Vahekohtuklausel — Teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogramm „Horisont 2020“ — Toetuslepingust tulenevate maksete lõpetamine pärast finantskontrolli — Taotlus nende summade saamiseks, mida REA peab veel toetuslepingu täitmise raames maksma)	19
2018/C 211/24	Kohtuasi T-48/16: Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – Sigma Orionis <i>versus</i> komisjon (Vahekohtuklausel — Teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmes raamprogramm (2007 – 2013) ning teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogramm „Horisont 2020“ — Maksete peatamine ja toetuslepingute lõpetamine finantsauditi tulemusena — Taotlus, millega soovitakse saavutada nende summade väljamaksmist, mille komisjon toetuslepingute täitmisel tasuma peab — Lepinguväline vastutus)	19
2018/C 211/25	Kohtuasi T-168/16: Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – Grizzly Tools <i>versus</i> komisjon (Tarbijate ja töötajate tervise ja ohutuse kaitse — Direktiiv 2006/42/EÜ — Kaitseklausel — Riigisisene meede, millega keelati kõrgsurvepesuri turustamine — Olulised tervisekaitse- ja ohutusnõuded — Komisjoni otsus, millega meede tunnistati põhjendatuks — Põhjendamiskohustus — Võrdne kohtlemine)	20
2018/C 211/26	Kohtuasi T-428/17: Üldkohtu 2. mai 2018. aasta otsus – Alpine Welten Die Bergführer <i>versus</i> EUIPO (ALPINEWELTEN Die Bergführer) (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi ALPINEWELTEN Die Bergführer taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c))	21
2018/C 211/27	Kohtuasi T-429/17: Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – Laboratoires Majorelle <i>versus</i> EUIPO (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi LABORATOIRES MAJORELLE taotlus — Euroopa Liidu varasem sõnamärk MAJORELLE — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) — Varasemad kaubamärgid — Kaubamärgi taotluse osadeks jagamine — Määruse nr 207/2009 artikli 44 lõike 6 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 50 lõike 6))	21

2018/C 211/28	Kohtuasi T-195/18: 16. märtsil 2018 esitatud hagi – Talanton <i>versus</i> komisjon	22
2018/C 211/29	Kohtuasi T-200/18: 20. märtsil 2018 esitatud hagi – Fersher Developments ja Lisin <i>versus</i> komisjon ja EKP	23
2018/C 211/30	Kohtuasi T-208/18: 23. märtsil 2018 esitatud hagi – Nessim Daoud jt <i>versus</i> nõukogu jt	23
2018/C 211/31	Kohtuasi T-214/18: 27. märtsil 2018 esitatud hagi – Briois <i>versus</i> parlament	24
2018/C 211/32	Kohtuasi T-215/18: 27. märtsil 2018 esitatud hagi – QB <i>versus</i> EKP	25
2018/C 211/33	Kohtuasi T-216/18: 28. märtsil 2018 esitatud hagi – Pozza <i>versus</i> parlament	26
2018/C 211/34	Kohtuasi T-217/18: 28. märtsil 2018 esitatud hagi – DK <i>versus</i> EEAS	27
2018/C 211/35	Kohtuasi T-254/18: 23. aprillil 2018 esitatud hagi – China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt <i>versus</i> komisjon	28
2018/C 211/36	Kohtuasi T-676/17: Üldkohtu 16. aprilli 2018. aasta määrus – UN <i>versus</i> komisjon	29

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded Euroopa Liidu Teatajas*(2018/C 211/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 200, 11.6.2018

Eelmised väljaanded

ELT C 190, 4.6.2018

ELT C 182, 28.5.2018

ELT C 166, 14.5.2018

ELT C 161, 7.5.2018

ELT C 152, 30.4.2018

ELT C 142, 23.4.2018

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (esimene koda) 26. aprilli 2018. aasta otsus (Tribunal Supremo (Hispaania) eelotsusetaotlus) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) versus Generalitat de Catalunya

(Kohtuasi C-233/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Piirkondlik maks, mida kohaldatakse suurtele jaekaubandusettevõtetele — Asutamisvabadus — Keskkonnakaitse ja ruumiline planeerimine — Riigiabi — Valikuline meede — Komisjoni kiri, milles teatatakse, et kaebuse menetlemine on lõpetatud — Olemasolev abi)

(2018/C 211/02)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Kostja: Generalitat de Catalunya

Resolutsioon

1. ELTL artikleid 49 ja 54 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus selline suurtele kaubandusettevõtetele kehtestatud maks, nagu on kõne all põhikohtuasjas.
2. Riigiabiks ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses ei saa lugeda sellist maksu, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mida kohaldatakse suurtele kaubandusettevõtjatele peamiselt nende müügi pinnast lähtuvalt, kusjuures maksust on vabastatud sellised ettevõtted, mille müügi pind jääb alla 2 500 m². Riigiabiks nimetatud sätte tähenduses ei saa lugeda seda maksu ka osas, milles maksust on vabastatud ettevõtted, mis müüvad aiakaupu, sõidukeid, ehitusmaterjale, masinaid ja tööstustarvikuid, ega osas, milles maksustatavat väärtust vähendatakse 60 % võrra selliste ettevõtete puhul, mis müüvad mööblit, sanitaarkaupu, uksi ja aknaid, samuti ehituskaubamajade puhul, kuna need ettevõtted ei avalda keskkonnale ja ruumilisele planeerimisele sama suurt mõju nagu teised; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

Seevastu on riigiabiga sama sätte tähenduses tegemist selle maksu puhul osas, milles maksust on vabastatud suured kollektiivsed kaubandusettevõtted, mille müügi pind on 2 500 m² või suurem.

3. Eelotsusetaotluse esitanud kohtu kirjeldatud asjaoludel ei saa põhikohtuasjas kõne all olevast maksust tulenev riigiabi olla olemasolev abi nõukogu 22. märtsi 1999. aasta määruse (EÜ) nr 659/1999, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad EÜ asutamislepingu artikli 93 kohaldamiseks, artikli 1 punkti b tähenduses, mille sõnastus on üle võetud nõukogu 13. juuli 2015. aasta määruse (EL) 2015/1589, millega kehtestatakse üksikasjalikud eeskirjad Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 108 kohaldamiseks, artikli 1 punktis b.

⁽¹⁾ ELT C 260, 18.7.2016.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 26. aprilli 2018. aasta otsus (Tribunal Supremo (Hispaania) eelotsusetaotlus) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) versus Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (C-234/16), Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (C-235/16)

(Liidetud kohtuasjad C-234/16 ja C-235/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Piirkondlik maks, mida kohaldatakse suurtele jaekaubandusettevõtetele — Asutamisvabadus — Keskkonnakaitse ja ruumiline planeerimine — Riigiabi — Valikuline meede)

(2018/C 211/03)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Kostjad: Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (C-234/16), Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (C-235/16)

Resolutsioon

- ELTL artikleid 49 ja 54 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus selline suurtele jaekaubandusettevõtetele kehtestatud maks, nagu on kõne all põhikohtuasjas.
- Riigiabiks ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses ei saa lugeda sellist maksu, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mida kohaldatakse suurtele müügiettevõtjatele peamiselt nende müügiipinnast lähtuvalt, osas, milles maksust on vabastatud sellised ettevõtted, mille müügiipind jääb alla 4 000 m². Riigiabiks nimetatud sätte tähenduses ei saa lugeda seda maksu ka osas, milles maksust on vabastatud ettevõtted, mis müüvad aiakaupu, sõidukeid, ehitusmaterjale, masinaid ja tööstustarvikuid, ning mille müügiipind ei ületa 10 000 m², kuna need ettevõtted ei avalda keskkonnale ja ruumilisele planeerimisele sama suurt kahjulikku mõju nagu teised; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 260, 18.7.2016.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 26. aprilli 2018. aasta otsus (Tribunal Supremo (Hispaania) eelotsusetaotlus) – Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) versus Diputación General de Aragón

(Liidetud kohtuasjad C-236/16 ja C-237/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Piirkondlik maks, mida kohaldatakse suurtele jaekaubandusettevõtetele — Asutamisvabadus — Keskkonnakaitse ja ruumiline planeerimine — Riigiabi — Valikuline meede)

(2018/C 211/04)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

Kostja: Diputación General de Aragón

Resolutsioon

1. ELTL artikleid 49 ja 54 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus selline suurtele jaekaubandusettevõtetele kehtestatud maks, nagu on kõne all põhikohtuasjas.
2. Riigiabiks ELTL artikli 107 lõike 1 tähenduses ei saa lugeda sellist maksu, nagu on kõne all põhikohtuasjas, mida kohaldatakse suurtele müügiettevõtjatele peamiselt nende müügiopinast lähtuvalt, osas, milles maksust on vabastatud sellised ettevõtted, mille müügiopind ei ületa 500 m² või ületab seda, kuid maksustatav väärtus ei ületa 2 000 m². Riigiabiks nimetatud sätte tähenduses ei saa lugeda seda maksu ka osas, milles maksust on vabastatud ettevõtted, mis müüvad masinaid, sõidukeid, tööriistu ja tööstustarvikuid; kutseala esindajatele ehitusmaterjale, sanitaarkaup, uksi ja aknaid; mööblit individuaalsetes, traditsioonilistes ja spetsialiseerunud ettevõtetes; mootorsõidukeid; samuti aiandid ja tanklad, kuna need ettevõtted ei avalda keskkonnale ja ruumilisele planeerimisele sama suurt kahjulikku mõju nagu teised; seda peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

⁽¹⁾ ELT C 260, 18.7.2016.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 24. aprilli 2018. aasta otsus (Supreme Court of the United Kingdomi eelotsusetaotlus – Ühendkuningriik) – MP versus Secretary of State for the Home Department

(Kohtuasi C-353/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Varjupaigapoliitika — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 4 — Direktiiv 2004/83/EÜ — Artikli 2 punkt e — Täiendava kaitse saamise tingimused — Artikli 15 punkt b — Taotleja vaimse tervise tõsise kahjustumise oht päritoluriiki tagasisaatmise korral — Isik, keda on tema päritoluriigis piinatud)

(2018/C 211/05)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supreme Court of the United Kingdom

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: MP

Vastustaja: Secretary of State for the Home Department

Resolutsioon

Nõukogu 29. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/83/EÜ miinimumnõuete kohta, mida kolmandate riikide kodanikud ja kodakondsuseta isikud peavad täitma, et saada pagulase või muul põhjusel rahvusvahelist kaitset vajava isiku staatus, ja antava kaitse sisu kohta, artikli 2 punkti e ja artikli 15 punkti b koosmõjus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 4 tuleb tõlgendada nii, et täiendava kaitse seisund antakse kolmanda riigi kodanikule, keda ametivõimud on tema päritoluriigis minevikus piinanud ja kellel pole sellesse riiki tagasisaatmise korral enam sellist ohtu, kuid kelle füüsiline ja vaimne tervis võivad sellisel juhul oluliselt halveneda, tekitades tõsise ohu, et see kodanik sooritab enesetapu talle varem osaks saanud piinamisest tuleneva trauma tõttu, kui on reaalne oht, et nimetatud riigis sellele kodanikule tahtlikult ei võimaldata kõnealuse piinamise tagajärjel tekkinud füüsilistele või vaimsetele järelmõjudele vastavat ravi – asjaolu, mida tuleb kontrollida eelotsusetaotluse esitanud kohtul.

⁽¹⁾ ELT C 326, 5.9.2016.

Euroopa Kohtu (teine koda) 26. aprilli 2018. aasta otsus (High Court (Iirimaa) eelotsusetaotlus – Iirimaa) – Eamonn Donnellan versus The Revenue Commissioners

(Kohtuasi C-34/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Vastastikune abi nõuete sissenõudmisel — Direktiiv 2010/24/EL — Artikkel 14 — Õigus tõhusale õiguskaitsevahendile — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 47 — Taotluse saanud asutuse õigus keelduda sissenõudmisabist põhjusel, et nõudest ei ole nõuetekohaselt teada antud)

(2018/C 211/06)

Kohtumenetluse keel: inglise

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

High Court (Iirimaa)

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Eamonn Donnellan

Kostja: The Revenue Commissioners

Resolutsioon

Nõukogu 16. märtsi 2010. aasta direktiivi 2010/24/EL vastastikuse abi kohta maksude, maksete ja teiste meetmetega seotud nõuete sissenõudmisel artikli 14 lõikeid 1 ja 2 koosmõjus Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikliga 47 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus see, et liikmesriigi asutus keeldub teises liikmesriigis määratud rahatrahvi maksmise nõude niisugust sissenõudmistootlust, nagu käsitletakse põhikohtuasjas, täitmast põhjusel, et trahvi määramise otsust ei ole enne nimetatud direktiivi alusel sellele asutusele sissenõudmistootluse esitamist tehtud nõuetekohaselt teatavaks puudutatud isikule.

⁽¹⁾ ELT C 104, 3.4.2017.

Euroopa Kohtu (ühheksas koda) 26. aprilli 2018. aasta otsus (Curtea de Apel Suceava eelotsusetaotlus – Rumeenia) – Zabrus Siret SRL versus Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava

(Kohtuasi C-81/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Direktiiv 2006/112/EÜ — Ühine käibemaksusüsteem — Sisendkäibemaksu mahaarvamine — Käibemaksu mahaarvamise õigus — Tehingud, mis tehti maksustamisperioodil, mida hõlmav revisjon on juba lõppenud — Liikmesriigi õigusnormid — Maksukohustuslase võimalus parandada maksudeklaratsioone, mida on juba kontrollitud — Välistamine — Tõhususe põhimõte — Maksustamise neutraalsus — Õiguskindlus)

(2018/C 211/07)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Suceava

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Zabrus Siret SRL

Kostja: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Iași – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Suceava

Resolutsioon

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (muudetud nõukogu 13. juuli 2010. aasta direktiiviga 2010/45/EL), artikleid 167, 168, 179, 180 ja 182, samuti tõhususe, neutraalse maksustamise ja proportsionaalsuse põhimõtteid tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid nagu põhikohtuasjas, mis – erandina liikmesriigi õiguses käibedeklaratsioonide parandamiseks kehtestatud viieaastasest aegumistähtjast – takistavad sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas maksukohustuslasel mahaarvamiseõiguse saamiseks sellist parandust teha üksnes põhjusel, et see parandus puudutab perioodi, mida on juba revideeritud.

⁽¹⁾ ELT C 161, 22.5.2017.

Euroopa Kohtu (ühheksas koda) 26. aprilli 2018. aasta otsus – Cellnex Telecom SA, varem Abertis Telecom SA, Telecom Castilla-La Mancha SA versus Euroopa Komisjon, SES Astra

(Liidetud kohtuasjad C-91/17 P ja C-92/17 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Riigiabi — Digitaaltelevisioon — Abi maapealse digitaaltelevisiooni kasutuselevõtuks Comunidad Autónoma de Castilla-La Mancha (Castilla-La Mancha autonoomne piirkond, Hispaania) äärealadel ja vähem linnastunud piirkondades — Maapealseid digitaaltelevisiooniplatvorme kasutavate operaatorite toetamine — Otsus, millega abimeetmed tunnistatakse siseturuga osaliselt kokkusobimatuks — Mõiste „riigiabi“ — Eelis — Üldist majandushuvi pakkuv teenus — Määratlus — Liikmesriikide kaalutusõigus)

(2018/C 211/08)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellandid: Cellnex Telecom SA, varem Abertis Telecom SA, Telecom Castilla-La Mancha SA (esindajad: abogado J. Buendía Sierra ja abogado A. Lamadrid de Pablo)

Teised menetlusosalised: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Gippini Fournier, B. Stromsky ja P. Němečková), SES Astra (esindajad: abogado F. González Díaz ja abogado V. Romero Algarra)

Resolutsioon

- 1) Jätta apellatsioonkaebused rahuldamata.
- 2) Mõista kohtukulud välja Cellnex Telecom SA-lt ja Telecom Castilla-La Mancha SA-lt.

⁽¹⁾ ELT C 129, 24.4.2017.

Euroopa Kohtu (teine koda) 26. aprilli 2018. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Bulgaaria Vabariik (Kohtuasi C-97/17) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Looduskaitse — Direktiiv 2009/147/EÜ — Loodusliku linnustiku kaitse — Erikaitseala — Selliste alade klassifitseerimine erikaitsealadena, mis on arvuliselt ja suuruselt kõige sobivamad direktiivi 2009/147 I lisas nimetatud linnuliikide kaitseks — Linnustiku kaitseks oluline ala — Linnustiku kaitseks oluline ala Rila — Linnustiku kaitseks olulise ala Rila osaliselt erikaitsealana klassifitseerimine)

(2018/C 211/09)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: P. Mihaylova ja C. Hermes)

Kostja: Bulgaaria Vabariik (esindajad: E. Petranova ja L. Zaharieva)

Resolutsioon

1. Kuna Bulgaaria Vabariik ei integreerinud Rila mäestikku hõlmavat linnustiku kaitseks olulist ala tervikuna erikaitsealasse, siis on ta jätnud erikaitsealadena klassifitseerimata alad, mis on arvuliselt ja suuruselt kõige sobivamad Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. novembri 2009. aasta direktiivi 2009/147/EÜ loodusliku linnustiku kaitse kohta I lisas nimetatud liikide kaitseks, mistõttu on ta rikkunud selle direktiivi artikli 4 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.
2. Mõista kohtukulud välja Bulgaaria Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 121, 18.4.2017.

1. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Ungari (Kohtuasi C-66/18)

(2018/C 211/10)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: V. Di Bucci, L. Malferrari, B. De Meester ja K. Talabér-Ritz)

Kostja: Ungari

Hageja nõuded

Komisjon palub Euroopa Kohtul tuvastada, et Ungari on rikkunud

- GATS [Teenustekaubanduse üldlepingu] XVII artiklist tulenevaid kohustusi, kuna 2011. aasta muudetud CCIV seaduse § 76 lõike 1 punkti a kohaselt on ta kehtestanud nõude, et Euroopa Majanduspiirkonna väliste kõrgharidusasutustega tuleb haridusteenuste osutamise tingimusena sõlmida rahvusvaheline kokkulepe;
- direktiivi 2006/123/EÜ⁽¹⁾ artiklist 16 ja eelkõige ETL artiklitest 49 ja 56, samuti GATS XVII artiklist tulenevaid kohustusi, kuna 2011. aasta muudetud CCIV seaduse § 76 lõike 1 punkti b kohaselt on ta kehtestanud nõude, et kõrgharidusasutused peavad oma päritoluriigis andma kõrgharidust;
- Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 13, artikli 14 lõikest 3 ja artiklist 16 tulenevaid kohustusi seoses eespool kirjeldatud piirangutega; ning
- mõista kohtukulud välja Ungarilt.

Väited ja peamised argumendid

Ungaris on kõrgharidusteenuste osutamise õiguslik alus 2011. aasta CCIV seadus riikliku kõrghariduse andmise kohta (a nemzeti felsőoktatásról szóló 2011. évi CCIV. törvény), mille § 76 lõike 1 punktis a on sätestatud, et välismaa kõrgharidusasutus võib Ungari territooriumil tegeleda ainult siis sellise õpetamistegevusega, mille käigus antakse välja diplomeid, kui sellise rahvusvahelise lepingu pooled, mis käsitleb välismaa kõrgharidusasutuse tegevuse põhimõttelist toetamist ning mille on sõlminud Ungari valitsus ja välismaa kõrgharidusasutuse asukohariigi valitsus – föderaalriigi puhul, juhul kui rahvusvahelise lepingu kohustusliku mõju tunnustamiseks on pädev selle riigi keskvalitsus, siis selle riigi keksvalitsusega sõlmitud eelneva kokkuleppe alusel sõlmitud rahvusvahelise lepingu pooled –, tunnustavad selle lepingu kohustuslikku mõju.

Lisaks sellele on 2011. aasta CCIV seaduse § 76 lõike 1 punktis b ette nähtud, et Ungaris tegutsevad välismaa kõrgharidusasutused peavad olema oma asukohariigis tunnustatud mitte ainult kui riiklikult tunnustatud kõrgharidusasutused, vaid nad peavad antud riigis ka tegelikult kõrgharidusõppega tegelema.

Komisjon alustas 27. aprillil 2017 Ungari vastu seoses 2011. aasta muudetud CCIV seadusega liikmesriigi kohustuste rikkumise menetlust.

Kuna komisjon ei jäänud Ungari antud vastusega rahule, saatis ta liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse järgmises etapis, 14. juulil 2017 Ungarile põhjendatud arvamuse.

Kuna komisjon ei jäänud rahule ka Ungari poolt tema põhjendatud arvamusele antud vastusega, otsustas ta saata asja Euroopa Kohtule arutamiseks, selleks et tuvastada, et Ungari ei ole täitnud GATS XVII artiklist, direktiivi 2006/123/EÜ artiklist 16, ETL artiklitest 49 ja 56 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 13, artikli 14 lõikest 3 ja artiklist 16 tulenevaid kohustusi.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2006. aasta direktiiv 2006/123/EÜ teenuste kohta siseturul (ELT L 376, lk 36).

6. veebruaril 2018 esitatud hagi – Euroopa Komisjon versus Ungari

(Kohtuasi C-78/18)

(2018/C 211/11)

Kohtumenetluse keel: ungari

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: V. Di Bucci, L. Malferrari ja K. Talabér-Ritz)

Kostja: Ungari

Hageja nõuded

- Euroopa Komisjon palub Euroopa Kohtul tuvastada, et Ungari on rikkunud ETL artikli 63 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitest 7, 8. ja 12 tulevaid kohustusi, kui ta kehtestas diskrimineerivad, mittevajalikud ja põhjendamata piirangud Ungari 2017. aasta LXXVI seaduse mittetulundusühingutele välismaiste annetuste andmise läbipaistvuse kohta (a külföldről támogatott szervezetek átláthatóságáról szóló 2017. évi LXXVI. törvény) nende sätete alusel, milles kehtestatakse teatava kategooria mittetulundusühingute – kes vahetult või kaudselt saavad teatavat alampiiri ületavaid välismaiseid toetusi – registreerimise, deklareerimise ja läbipaistvuse alased nõuded ning milles sätestatakse lisaks võimalus kehtestada sanktsioone nende ühingute suhtes, kes neid kohustusi ei täida;
- mõista kohtukulud välja Ungarilt.

Väited ja peamised argumendid

2017. aasta LXXVI seadus mittetulundusühingutele välismaiste annetuste andmise läbipaistvuse kohta kehtestab teatava kategooria mittetulundusühingute – kes vahetult või kaudselt saavad teatavat alampiiri ületavaid välismaiseid toetusi – uued registreerimise, deklareerimise ja läbipaistvuse alased nõuded ning võimaluse kehtestada sanktsioone nende ühingute suhtes, kes neid kohustusi ei täida.

Komisjon alustas 14. juulil 2017 Ungari vastu seoses 2017. aasta LXXVI seadusega liikmesriigi kohustuste rikkumise menetlust.

Kuna komisjon ei jäänud Ungari antud vastusega rahule, saatis ta liikmesriigi kohustuste rikkumise menetluse järgmises etapis 5. oktoobril 2017 Ungarile põhjendatud arvamuse.

Kuna komisjon ei jäänud rahule ka Ungari poolt tema põhjendatud arvamusele antud vastusega, otsustas ta saata asja Euroopa Kohtule arutamiseks, selleks et tuvastada, et Ungari ei ole täitnud ETL artiklitest 63 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitest 7, 8. ja 12 tulenevaid kohustusi.

CJ 21. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 13. detsembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-602/16: CJ versus Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskus (ECDC)

(Kohtuasi C-139/18 P)

(2018/C 211/12)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: CJ (esindaja: Δικηγόρος V. Koliás)

Teine menetlusosaline: Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskus (ECDC)

Apellandi nõuded

Apellant palub Euroopa Kohtul:

- tühistada tervikuna Üldkohtu 13. detsembri 2017. aasta otsus CJ vs. ECDC (T-602/16, EU:T:2017:893);
- sellest tulenevalt, kui tuvastatakse, et apellatsioonkaebus on põhjendatud, tühistada vaidlusalune 21. septembri 2015. aasta hindamisaruanne;
- mõista kõik kohtukulud nii esimeses kohtuastmes kui apellatsiooniasemes välja Haiguste Ennetamise ja Tõrje Euroopa Keskuselt (ECDC).

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitab apellant neli väidet.

1. Esimene väide, et Üldkohus:

- on vääralt tõlgendanud ECDS rakenduseeskirja nr 20 artikli 3 lõikeid 1 ja 3 nende koostoimes, kui ta järeldas, et edasikaebuse hindaja ei pea tingimata olema haldusnõukogu esimees sellistel juhtudel, nagu on kõne all käesolevas asjas,
- on õiguslikult ebaõigesti kvalifitseerinud faktilised asjaolud, kui ta leidis, et on igal juhul ebatõenäoline, et haldusnõukogu esimees oleks langetanud hageja suhtes soodsa otsuse,
- on vääralt tõlgendanud argumenti, et hindaja alluvuses töötav isik ei saa olla edasikaebuse hindaja, sest ta ei ole hindajast piisavalt sõltumatu.

2. Teine väide, et Üldkohus:

- on vääralt tõlgendanud ECDS rakenduseeskirja nr 20 artikli 7 lõiget 1 ning artikli 8 lõikeid 3 ja 4, kui ta järeldas, et hindaja ei saa võtta arvesse teenistuja suhtes eelmisel hindamisperioodil paika pandud eesmäärke ja tulemuslikkuse näitajaid,
- teise võimalusena on õiguslikult ebaõigesti klassifitseerinud faktilised asjaolud, kui ta leidis, et hindaja võttis eesmärgid ja tulemuslikkuse näitajad nõuetekohaselt arvesse.

3. Kolmas väide, et Üldkohus:

- on vääralt tõlgendanud mõistet „dialoog“ ECDS rakenduseeskirja artikli 8 lõike 9 mõttes,
- teise võimalusena on õiguslikult ebaõigesti klassifitseerinud hindamise käigus toimuva „dialoogi“, leides, et selleks võib pidada olukorda, kus kinnitaja küsib teenistuja käest dokumenti, mis on juba tema valduses; olukorda, kus kinnitaja esitab teenistujale mobiiltelefoni teel küsimuse: „[m]illiseid töötulemuste hindamise aspekte ei pea sa õigeks?“, ning olukorda, kus ta ei esita rohkem küsimusi, kui teenistuja on sisuliselt vastanud ja teinud ettepaneku anda täiendavalt konkreetsemat teavet, mida kinnitaja võib vajada.

4. Neljas väide, et Üldkohus:

- on vääralt tõlgendanud personalieeskirjade artiklit 22a, kui ta leidis sisuliselt, et isegi kui teenistuja väidab *in tempore non suspecto*, et finantsjuhtimine on puudulik ja esitab selle kohta vähemalt algse tõendi ning need väited osutuvad õigeks, on ametil õigus lasta asjaomase teenistuja aasta jooksul saavutatud töötulemusi hinnata isikutel, keda need väited puudutavad,
- teise võimalusena on õiguslikult ebaõigesti kvalifitseerinud apellandi väited, leides, et need ei ole esitatud *in tempore non suspecto* ega ole ka tõesed ning on tõendamata ning et teenistujad, keda need väited puudutasid, olid sellele vaatamata võimelised apellandi töötulemusi neutraalselt hindama.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Canarias (Hispaania) 2. märtsil 2018 – Unión Insular de CC.OO. de Lanzarote versus Swissport Spain Aviation Services Lanzarote S.L.

(Kohtuasi C-167/18)

(2018/C 211/13)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Canarias

Põhikohtuasja pooled

Hageja esimese astme ja apellant teise astme kohtus: Unión Insular de CC.OO. de Lanzarote

Kostja esimese astme ja apellant teise astme kohtus: Swissport Spain Aviation Services Lanzarote S.L.

Eelotsuse küsimused

1. Kas nõukogu 12. märtsi 2001. aasta direktiivi 2001/23/EÜ⁽¹⁾ ettevõtjate, ettevõtete või nende osade üleminekul töötajate õigusi kaitsvate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta artikli 1 lõige 1 on kohaldatav juhul, kui ettevõtja lõpetab seoses tegevusega, mis põhineb peamiselt tööjõul (rajatiste koristamine), hankelepingu alusel kliendile teenuste osutamise teenuste osutamise lepingu lõpetamise tõttu ja uus teenuste hankelepingu täitja võtab üle olulise osa selle teenuse osutamiseks määratud töötajatest, kui niisugune töölepingute üleminek toimub koristusteenuste sektori kollektiivlepingust tuleneva kohustuse alusel?
2. Kas ühenduse direktiiviga (Euroopa Kohtu tõlgendatuna) on kooskõlas Hispaania Tribunal Supremo (kõrgeim kohus) antud tõlgendus, mille kohaselt ei toimu ettevõtete üleminekut töötajate ülemineku korral kollektiivlepingust tuleneva kohustuse alusel, kuna ülemineku vabatahtlikkuse nõue ei ole täidetud, ja seega ei ole nimetatud direktiiv sellele kohaldatav?
3. Kas võib asuda seisukohale, et vastavalt direktiivile on teenuseettevõtjate puhul juhul, kui sektori kollektiivleping kohustab töötajaid üle võtma, tegemist töötajate üleminekuga ja seega nimetatud direktiivi tähenduses ettevõtete üleminekuga?
4. Kas direktiivi artikliga 3 on kooskõlas Las Palmase provintsi hoonete ja tööruumide koristamise 2012/2014. aasta kollektiivlepingu artikkel 14, milles on töötajate ülevõtmise korral kollektiivlepingu alusel ette nähtud, et ülevõetud töötajatel ei säili õigused ja kohustused, mis neil olid võõrandajast ettevõtjas, ega ka kollektiivlepingus kokku lepitud töötingimused?

⁽¹⁾ EÜT 2001 L 82, lk 16; ELT eriväljaanne 05/04, lk 98.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 7. märtsil 2018 – Club de Variedades Vegetales Protegidas versus Adolfo Juan Martínez Sanchís

(Kohtuasi C-176/18)

(2018/C 211/14)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Vastustaja: Adolfo Juan Martínez Sanchís

Eelotsuse küsimused

1. Kas juhul, kui põllumajandusettevõtja on sordi istikud ostnud puukoolist (kolmanda isiku asutus) ja need istutanud enne seda, kui selle sordi kaitse jõustus, on selleks, et selle põllumajandusettevõtja hilisemale tegevusele, mis seisneb puudelt hiljem saakide koristamises, kehtiks määruse (EÜ) nr 2100/94⁽¹⁾ artikli 13 lõikes 2 sätestatud *ius prohibendi*, vaja, et oleksid täidetud selle artikli lõikes 3 ette nähtud nõuded, kuna tegemist on koristatud materjaliga? Või kas tuleb asuda seisukohale, et see saagi koristamine kujutab endast sordi tootmist või paljundamist, mille tulemusel saadakse „koristatud materjal“ ja mille keelamiseks sordi omaniku poolt ei ole nõutav, et lõikes 3 sätestatud nõuded oleksid täidetud?
2. Kas määruse (EÜ) nr 2100/94 artikli 13 lõikega 3 on kooskõlas tõlgendus, mille kohaselt astmeline kaitstesüsteem puudutab igasugust lõikes 2 osutatud tegevust seoses „koristatud materjaliga“, ka saagi koristamist ennast, või ainult selle koristatud materjali tootmisest hilisemat tegevust, nagu võiks olla selle materjali valduses hoidmine ja turustamine?
3. Kas määruse (EÜ) nr 2100/94 artikli 13 lõikes 3 ette nähtud kaitse astmeliselt „koristatud materjalile“ laiendamise süsteemi kohaselt on selleks, et esimene nõue oleks täidetud, vaja, et istikud on ostetud pärast seda, kui omanik on saanud ühenduse sordikaitse, või [lk 10] oleks piisav, kui tal oli sel ajal olemas ajutine kaitse, kuna need osteti taotluse avaldamise ja sordikaitse jõustumise vahelisel ajal?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. juuli 1994. aasta määrus (EÜ) nr 2100/94 ühenduse sordikaitse kohta (EÜT 1994, L 227, lk 1; ELT eriväljaanne 03/16, lk 390).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid (Hispaania) 7. märtsil 2018 – Almudena Baldonado Martín versus Ayuntamiento de Madrid

(Kohtuasi C-177/18)

(2018/C 211/15)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado Contencioso-Administrativo de Madrid

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Almudena Baldonado Martín

Vastustaja: Ayuntamiento de Madrid

Eelotsuse küsimused

1. Kas raamkokkuleppe klauslit 4 on õige tõlgendada nii, et niisugune nagu kirjeldatud olukord, kus ajutine teenistuja teeb sama tööd nagu ametnik (kellel ei ole õigust hüvitisele, sest olukorda, kus tekiks hüvitise küsimus, tema suhtes kohaldatava õigusliku regulatsiooni kohaselt ei esine), ei ole käsitatav selles klauslis kirjeldatud olukorrana?

2. Kas direktiivi 1999/70/EÜ⁽¹⁾ eesmärkide saavutamiseks on sellele direktiivile lisatud raamkokkuleppega kooskõlas, arvestades, et õigus võrdsele kohtlemisele ja diskrimineerimiskeeld on ELi üldpõhimõtted, mis on konkreetselt sätestatud direktiivis, ELi põhiõiguste harta artiklites 20 ja 21 ning inimõiguste ülddeklaratsiooni artiklis 23, ja neid loetakse sotsiaalseteks põhiõigusteks ELTL artiklite 151 ja 153 [tähdenduses], tõlgendada seda nii, et ajutisele teenistujale võib anda õiguse hüvitisele võrdluse alusel ajutise töötajaga, sest tema (teenistuja või töötaja) staatus sõltub ainult avaliku sektori tööandjast, või Euroopa esmase õiguse vahetu vertikaalse kohaldamise teel?
3. Kas arvestades seda, et olenevalt olukorrast võib esineda ajutiste töölepingute sõlmimise kuritarvitamine alaliste vajaduste katmiseks, ilma et selleks oleks objektiivset alust ning kiireloomulist ja tungivat vajadust, mis seda õigustaks, kusjuures Hispaania siseriiklikus õiguses puuduvad tõhusad sanktsioonid või piirangud, on direktiivi 1999/70/EÜ eesmärkidega kooskõlas määrata juhul, kui tööandja ei kinnita töötajat alaliseks töötajaks, kuritarvituse ärahoidmise ja liidu õiguse rikkumise tagajärje kõrvaldamise meetmena hüvitist, mis on võrdväärne õigusvastase vallandamise hüvitisega ja mida loetakse sobivaks, proportsionaalseks, tõhusaks ja hoiatavaks karistuseks?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT 1999, L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Supremo (Hispaania) 9. märtsil 2018 – José Cánovas Pardo S.L. versus Club de Variedades Vegetales Protegidas

(Kohtuasi C-186/18)

(2018/C 211/16)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Supremo

Põhikohtuasja pooled

Kassaator: José Cánovas Pardo S.L.

Vastustaja: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 2100/94⁽¹⁾ artikliga 96 on vastuolus selle artikli niisugune tõlgendus, mille kohaselt on pärast sordi ühenduse kaitse alla võtmist juhul, kui on möödunud kolmeaastane tähtaeg alates sellest, kui omanik on saanud teada õigusrikkumise toimingust ja õigusrikkuja isikust, määruse artiklites 94 ja 95 osutatud nõuded aegunud, kuigi õigusrikkumise toimingud on kuni nõude esitamise hetkeni edasi kestnud?
2. Kas juhul, kui vastus esimesele küsimusele on eitav, tuleb asuda seisukohale, et vastavalt määruse (EÜ) nr 2100/94 artiklile 96 on aegumine kohaldatav ainult nende konkreetsete õigusrikkumise toimingute suhtes, mis on toime pandud väljaspool kolmeaastast tähtaega, aga mitte toimingute suhtes, mis on toime pandud viimase kolme aasta jooksul?

3. Kas juhul, kui vastus teisele küsimusele on jaatav, võib rikkumise lõpetamise nõue ja kahju hüvitamise nõue olla tulemuslik ainult seoses nende viimaste toimingutega, mis on toime pandud viimase kolme aasta jooksul?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. juuli 1994. aasta määrus (EÜ) nr 2100/94 ühenduse sordikaitse kohta (EÜT 1994, L 227, lk 1; ELT eriväljaanne 03/16, lk 390).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen
(Saksamaa) 19. märtsil 2018 – Google LLC versus Saksamaa Liitvabariik**

(Kohtuasi C-193/18)

(2018/C 211/17)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Oberverwaltungsgericht für das Land Nordrhein-Westfalen

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Google LLC

Vastustaja: Saksamaa Liitvabariik

Eelotsuse küsimused

1. Kas raamdirektiivi 2002/21/EÜ⁽¹⁾ artikli 2 punktis c kasutatud mõistet „teenus, mis seisneb tervikuna või peamiselt signaalide edastamises elektrooniliste sidevõrkude kaudu“ tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab või võib hõlmata ka veebipõhiseid e-posti teenuseid, mis tehakse kättesaadavaks avatud interneti kaudu ilma ise internetiühendust pakkumata?
- a) Kas seda mõistet tuleb eelkõige tõlgendada nii, et „signaalide edastamiseks“ tuleb pidada juba infotehnoloogilise töötlemise toiminguid, mida kirjeldatud e-posti teenuse osutaja teeb oma e-posti serveri kaudu, luues ühenduse e-posti aadresside ja asjaomaste füüsiliste ühenduste IP-aadresside vahel ning saates või (vastupidi) võttes vastu andmepakettidesse jaotatud e-kirju avatud interneti kaudu internetiprotokollistiku eri protokolle kasutades, või tuleb „signaalide edastamiseks“ pidada alles nende andmepakettide edastamist interneti kaudu, mida teeb internetiteenuse pakkuja?
- b) Kas seda mõistet tuleb eelkõige tõlgendada nii, et andmepakettidesse jaotatud e-kirjade edastamine interneti kaudu, mida teeb internetiteenuse pakkuja, on omistatav kirjeldatud e-posti teenuse osutajale, see tähendab, et ka tema osutab selles mõttes teenust, mis seisneb „signaalide edastamises“? Millistel tingimustel on selline omistamine võimalik?
- c) Juhul kui kirjeldatud e-posti teenuse osutaja kas edastab ise signaale või on internetiteenuse pakkuja poolne signaalide edastamine talle omistatav, kas siis tuleb kõnealust mõistet eelkõige tõlgendada nii, et kirjeldatud e-posti teenus seisneb olenemata selle teenuse muudest funktsioonidest, nagu e-kirjade kirjutamine, salvestamine ja korrastamine või kontaktandmete haldamine, ja olenemata nende funktsioonide pakkumiseks vajalikust tehnikast, „tervikuna või peamiselt“ signaalide edastamises, sest funktsionaalse käsitluse järgi on kasutaja seisukohalt esiplaanil selle teenuse sidefunktsioon?

2. Kui esimeses eelotsuse küsimuses nimetatud mõistet tuleb tõlgendada nii, et üldiselt ei hõlma see veebipõhiseid e-posti teenuseid, mis tehakse kättesaadavaks avatud interneti kaudu ilma ise internetiühendust pakkumata, siis kas see mõiste võib erandina hõlmata olukorda, kus sellise teenuse osutaja kasutab lisaks internetiga ühendatud elektroonilise side võrku, mida saab igal juhul kasutada ka e-posti teenuse jaoks? Millistel tingimustel on see võimalik?
3. Kuidas tuleb tõlgendada raamdirektiivi 2002/21/EÜ artikli 2 punktis c kasutatud mõistet „tavaliselt tasu eest osutatav“?
- a) Kas see mõiste eeldab eelkõige kasutajapoolset teatava tasu maksmist või võib kasutaja teha tasu maksmise asemel muu vastusoorituse, mis pakub teenuseosutajale majanduslikku huvi näiteks seetõttu, et kasutaja teeb oma isikuandmed või muud andmed aktiivselt kättesaadavaks või tekib teenuseosutajal neile andmetele juurdepääs teenuse kasutamise käigus muul viisil?
- b) Kas see mõiste eeldab eelkõige, et tasu maksab tingimata isik, kellele asjaomast teenust osutatakse, või piisab ka sellest, kui teenust rahastatakse kas osaliselt või tervikuna kolmandate isikute poolt, näiteks teenuseosutaja veebisaidil reklaami tegemise kaudu?
- c) Kas mõistele „tavaliselt“ seletuse andmisel tuleb sellega seoses lähtuda tingimustest, mille alusel konkreetse teenuse osutaja oma teenust pakub, või tingimustest, mille alusel identseid või võrreldavaid teenuseid üldjuhul pakutakse?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. märtsi 2002. aasta direktiiv 2002/21/EÜ elektrooniliste sidevõrkude ja -teenuste ühise reguleeriva raamistiku kohta (raamdirektiiv) (EÜT 2002, L 108, lk 33; ELT eriväljaanne 13/29, lk 349).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel Pitești (Rumeenia) 20. märtsil 2018 – Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv, Raluca-Marinela Trașcă versus Spitalul Județean de Urgență Vâlcea

(Kohtuasi C-205/18)

(2018/C 211/18)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel Pitești

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Maria-Cristina Dospinescu, Filofteia-Camelia Ganea, Petre Sinca, Luminița-Maria Ioniță, Maria Burduv, Raluca-Marinela Trașcă

Vastustaja: Spitalul Județean de Urgență Vâlcea

Eelotsuse küsimus

Kas ETL artikli 114 lõiget 3, artiklit 151 ja artiklit 153 ning raamdirektiivi 89/391/EMÜ ⁽¹⁾ ning sellele järgnevalt vastu võetud eridirektiivide sätteid tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, et liikmesriik kehtestab tähtaegu ja menetlusi, mis piiravad juurdepääsu kohtulikule kaitsesele asjades, mis puudutavad töö tegemise kohtade klassifitseerimist eritingimustes töö tegemise kohtadeks ning mille tagajärjel ei tunnustata alles tööle võetud isikute õigusi tööohutusele ja tervishoiule tulenevalt nende tingimuste kindlaksmääramisest vastavalt liikmesriigi õigusnormidele?

⁽¹⁾ Nõukogu 12. juuni 1989. aasta direktiiv 89/391/EMÜ töötajate tervishoiu ja tööohutuse parandamist soodustavate meetmete kehtestamise kohta (EÜT L 183, lk 1; ELT eriväljaanne 05/01, lk 349).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Arbeidshof te Brussel (Belgia) 29. märtsil 2018 – Zubair Haqbin
versus Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers**

(Kohtuasi C-233/18)

(2018/C 211/19)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Arbeidshof te Brussel

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Zubair Haqbin

Vastustaja: Federaal Agentschap voor de opvang van asielzoekers

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi⁽¹⁾ artikli 20 lõikeid 1–3 tuleb tõlgendada nii, et need määravad lõplikult kindlaks juhtumid, mil materiaalseid vastuvõtutingimusi võib kitsendada või tühistada, või nähtub artikli 20 lõigetest 4 ja 5, et õigust vastuvõtutingimustele võib ära võtta ka majutuskeskuste sisekorraeskirjade tõsise rikkumise või väga vägivaldse käitumise eest määratud karistusena?
2. Kas artikli 20 lõikeid 5 ja 6 tuleb tõlgendada nii, et enne otsuse tegemist materiaalsete vastuvõtutingimuste kitsendamise või tühistamise kohta või karistuste kohta ja viidatud otsuste tegemisel peavad liikmesriigid kindlaks määrama vajalikud meetmed, et tagada õigus inimväärsele elatusasemele ajavahemikul, mil õigus vastuvõtule on ära võetud, või saab viidatud sätete nõudeid täita süsteemiga, mille raames kontrollitakse pärast materiaalsete vastuvõtutingimuste kitsendamise või tühistamise otsuse tegemist, kas otsuse subjektiks olevale isikule on tagatud inimväärne elatusase, ning vajaduse korral võetakse vajalikud meetmed sellel hetkel?
3. Kas direktiivi artikli 20 lõikeid 4–6 koosmõjus artiklitega 14, 21, 22, 23 ja 24 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklitega 1, 3, 4 ja 24 tuleb tõlgendada nii, et meede või karistus, millega jäetakse õigusest materiaalsetele vastuvõtutingimustele ajutiselt (või lõplikult) ilma alaealine, eelkõige saatjata alaealine, on võimalik või nii, et see ei ole võimalik?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/33/EL, millega sätestatakse rahvusvahelise kaitse taotlejate vastuvõtu nõuded (ELT 2013, L 180, lk 96).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Varhoven administrativen sad (Bulgaaria) 5. aprillil 2018 –
„UniCredit Leasing“ EAD versus Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna
praktika“ – Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP**

(Kohtuasi C-242/18)

(2018/C 211/20)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Varhoven administrativen sad

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja ja kassatsioonkaebuse esitaja: „UniCredit Leasing“ EAD

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Direktor na Direktsia „Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika“ – Sofia pri Tsentralno upravlenie na NAP

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2006/112/EL⁽¹⁾, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikli 90 lõike 1 sätte lubab kapitalirendilepingu ülesütlemise korral vähendada maksustatavat väärtust ja tagastada käibemaksu, mis *on revisjoni tulemusel tehtud jõustunud maksuotsusega määratud* maksustatava väärtuse alusel, mis moodustub kogu liisinguperioodi jooksul tasuta tulevate igakuiste liisingumaksete summast?
2. Kui esimesele küsimusele vastatakse jaatavalt: Millistele direktiivi artikli 90 lõikes 1 nimetatud juhtudele võib liisinguandja juhul, kui ta ütleb liisingulepingu üles tasuta tulevate liisingumaksete osalise mittetasumise tõttu, liikmesriigi vastu tugineda, et vähendada käibemaksu määramise aluseks olevat maksustatavat väärtust ulatuses, mis vastab tasumisele kuuluvatele, kuid ajavahemikul alates liisingumaksete lõpetamisest kuni lepingu ülesütlemise kuupäevani tasumata liisingumaksete summale, kui ülesütlemine ei ole tagasiulatuva jõuga ja kui seda kinnitab lepingu enda klausel?
3. Kas käibemaksudirektiivi artikli 90 lõike 2 tõlgendamine lubab teha järelduse, et sellises olukorras nagu käesolev on tegemist erandiga käibemaksudirektiivi artikli 90 lõikest 1?
4. Kas käibemaksudirektiivi artikli 90 lõike 1 tõlgendamine lubab eeldada, et selles sättes kasutatud taganemise mõiste hõlmab olukorda, kus kapitalirendilepingu raames ei või liisinguandja enam nõuda liisinguvõtjalt liisingumaksete tasumist, kuna liisinguandja ütles nimetatud lepingu üles seetõttu, et liisinguvõtja ei täitnud lepingut, kus liisinguandjal on aga lepingust tulenevalt õigus kahjuhüvitisele kõikide tasumata liisingumaksete ulatuses, mis kuuluvad tasumisele kuni liisinguperioodi lõppemiseni?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 12. aprillil 2018 – Syndicat des cadres de la sécurité intérieure versus Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Kohtuasi C-254/18)

(2018/C 211/21)

Kohtumenethuse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Syndicat des cadres de la sécurité intérieure

Vastustajad: Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Eelotsuse küsimused

1. Kas 4. novembri 2003. aasta direktiivi 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta⁽¹⁾ artikleid 6 ja 16 tuleb tõlgendada nii, et neist tuleneb kohustus kasutada kindla alguskuupäevata libisevaid võrdlusperioode, või nii, et liikmesriikidele on jäetud õigus valida, kas kasutada libisevaid või kindlaksmääratud kuupäeval algavaid võrdlusperioode?

2. Kas, juhul kui neid sätteid tuleb tõlgendada nii, et neist tuleneb kohustus kasutada kindla alguskuupäevata libisevaid võrdlusperioode, puudutab artiklis 17 jäetud võimalus teha erandeid artikli 16 punktist b lisaks võrdlusperioodide pikkusele ka seda, kas tegemist on libiseva võrdlusperioodiga või mitte?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. novembri 2003. aasta direktiiv 2003/88/EÜ tööaja korralduse teatavate aspektide kohta (ELT L 299, lk 9; ELT eriväljaanne 05/004, lk 381).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Prantsusmaa) 19. aprillil 2018 – UPM France versus Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Kohtuasi C-270/18)

(2018/C 211/22)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: UPM France

Vastustajad: Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi ⁽¹⁾ artikli 21 lõike 5 kolmandat lõiku tuleb tõlgendada nii, et maksuvabastus, mille liikmesriigid nende sätete kohaselt väikestele elektrienergia tootjatele kehtestada võivad, tingimusel et nad maksustavad selle elektrienergia tootmiseks kasutatavad energiatooted, võib neil perioodidel, mis jäid varasemasse aega kui 1. jaanuar 2011, mil Prantsusmaa ei olnud, nagu direktiiv seda lubas, veel kehtestanud siseriiklikku elektrienergia lõpptarbimise maksu ega seetõttu ka väiketootjatele sellega seotud maksuvabastust, viia sellise olukorrani, nagu kirjeldatud ülal punktis 7?
2. Kui vastus esimesele küsimusele on jaatav, siis kuidas tuleb selle direktiivi artikli 14 lõike 1 punkti a ning artikli 21 lõike 5 kolmandat lõiku koosmõjus kohaldada väiketootjate suhtes, kes tarbivad enda toodetud elektrienergiat oma tegevusega seotud vajaduste rahuldamiseks? Iseäranis, kas neist sätetest tuleneb minimaalse maksustamise kohustus, mis seisneb kas selles, et maksustatakse toodetud elektrienergia ning kasutatud gaasi osas kohaldatakse maksuvabastust või selles, et kui toodetud elektrienergia on maksust vabastatud, siis peab riik maksustama kasutatud maagaasi?

⁽¹⁾ Nõukogu 27. oktoobri 2003. aasta direktiiv 2003/96/EÜ, millega korraldatakse ümber energiatoodete ja elektrienergia maksustamise ühenduse raamistik (ELT 2003, L 283, lk 51; ELT eriväljaanne 09/01, lk 405).

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – Sigma Orionis versus REA

(Kohtuasi T-47/16) ⁽¹⁾

(Vahekohtuklausel — Teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogramm „Horisont 2020“ — Toetuslepingust tulenevate maksete lõpetamine pärast finantskontrolli — Taotlus nende summade saamiseks, mida REA peab veel toetuslepingu täitmise raames maksma)

(2018/C 211/23)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Sigma Orionis SA (Valbonne, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid S. Orlandi ja T. Martin)

Kostja: Teadusuuringute Rakendusamet (REA) (esindajad: S. Payan-Lagrou ja V. Canetti, keda abistasid advokaadid D. Waelbroeck ja A. Duron)

Ese

ELTL artikli 272 alusel esitatud nõue kohustada REA-d maksma hagejale teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogrammi „Horisont 2020“ raames sõlmitud toetuslepingu alusel veel maksmata summad.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud, sealhulgas abijate meetmete kohaldamise menetlusega seotud kulud, välja Sigma Orionis SA-lt.

⁽¹⁾ ELT C 98, 14.3.2016.

Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – Sigma Orionis versus komisjon

(Kohtuasi T-48/16) ⁽¹⁾

(Vahekohtuklausel — Teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmes raamprogramm (2007 – 2013) ning teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogramm „Horisont 2020“ — Maksete peatamine ja toetuslepingute lõpetamine finantsauditi tulemusena — Taotlus, millega soovitakse saavutada nende summade väljamaksmist, mille komisjon toetuslepingute täitmisel tasuma peab — Lepinguväline vastutus)

(2018/C 211/24)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Sigma Orionis SA (Valbonne, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid S. Orlandi ja T. Martin)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: F. Dintilhac ja M. Siekierzyńska)

Ese

Esiteks ELTL artikli 272 alusel esitatud nõue mõista komisjonilt hageja kasuks välja teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse seitsmenda raamprogrammi (2007–2013) ning teadusuuringute ja innovatsiooni raamprogrammi „Horisont 2020“ alusel tasumisele kuuluvad summad, ning teiseks ELTL artikli 268 alusel esitatud nõue hüvitada kahju, mida hageja väidetavalt kandis selle tagajärjel, et komisjon rikkus oma kohustusi.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud, sh ajutiste meetmete kohaldamise menetlusega seotud kohtukulud välja Sigma Orionis SA-lt.

(¹) ELT C 98, 14.3.2016.

Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – Grizzly Tools versus komisjon

(Kohtuasi T-168/16) (¹)

(Tarbijate ja töötajate tervise ja ohutuse kaitse — Direktiiv 2006/42/EÜ — Kaitseklausel — Riigisisene meede, millega keelati kõrgsurvepesuri turustamine — Olulised tervisekaitse- ja ohutusnõuded — Komisjoni otsus, millega meede tunnistati põhjendatuks — Põhjendamiskohustus — Võrdne kohtlemine)

(2018/C 211/25)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Grizzly Tools GmbH & Co. KG (Großostheim, Saksamaa) (esindaja: advokaat H. Fischer)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Zavvos ja K. Petersen, hiljem K. Petersen)

Ese

ELTL artikli 263 alusel esitatud nõue tühistada komisjoni 8. veebruari 2016. aasta rakendusotsus (EL) 2016/175, milles käsitletakse meedet, mille Hispaania on võtnud vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2006/42/EÜ, et keelata turule lasta teatavat tüüpi kõrgsurvepesurit (ELT 2016, L 33, lk 12).

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Grizzly Tools GmbH & Co. KG-lt.

(¹) ELT C 270, 25.7.2016.

Üldkohtu 2. mai 2018. aasta otsus – Alpine Welten Die Bergführer versus EUIPO (ALPINEWELTEN Die Bergführer)

(Kohtuasi T-428/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi ALPINEWELTEN Die Bergführer taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c))

(2018/C 211/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Alpine Welten Die Bergführer GmbH & Co. KG (Berghülen, Saksamaa) (esindaja: advokaat T.-C. Leisenberg)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: W. Schramek ja A. Söder)

Ese

Hagi EUIPO esimese apellatsioonikoja 25. aprilli 2017. aasta otsuse (asi R 1339/2016-1) peale, mis käsitleb kujutismärgi ALPINEWELTEN Die Bergführer ELi kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Alpine Welten Die Bergführer GmbH & Co.KG-lt.

⁽¹⁾ ELT C 277, 21.8.2017.

Üldkohtu 3. mai 2018. aasta otsus – Laboratoires Majorelle versus EUIPO

(Kohtuasi T-429/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi LABORATOIRES MAJORELLE taotlus — Euroopa Liidu varasem sõnamärk MAJORELLE — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) — Varasemad kaubamärgid — Kaubamärgi taotluse osadeks jagamine — Määruse nr 207/2009 artikli 44 lõige 6 (nüüd määruse 2017/1001 artikli 50 lõige 6))

(2018/C 211/27)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Laboratoires Majorelle (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat G. Odinot)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: A. Folliard-Monguiral)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Jardin Majorelle (Marrakech, Marokko)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 12. mai 2017. aasta otsuse (asi R 1238/2016-5) peale, mis käsitleb vastulausemenetlust Jardin Majorelle ja Laboratoires Majorelle vahel.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldmata.
2. Mõista kohtukulud välja Les Laboratoires Majorelle-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 309, 18.9.2017.

16. märtsil 2018 esitatud hagi – Talanton versus komisjon

(Kohtuasi T-195/18)

(2018/C 211/28)

Kohtumenetluse keel: kreeka

Pooled

Hageja: Talanton, Anonimi Emporiki — Simvouleftiki – Ekpaideftiki Etairia Dianomon, Parochis Ipiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (Palaio Faliro, Kreeka) (esindaja: advokaat K. Damis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- määrata ekspertiis puudustele kontrollis, mis viidi läbi kostja nimel;
- tuvastada esiteks, et a) võlateatega 3241801228, mis saadeti hagejale 15. jaanuaril 2018 ja millega komisjon nõuab 481 835,56 euro tagastamist töövõtulepingu FP7-215952 PERFORM alusel, tuginedes auditi 11BA135-006 järeldustele, on komisjon rikkunud oma lepingulisi kohustusi, kuna kõnealuse lepingu rahastamiskõlblikud kulud olid 605 217 eurot, milles liidu panus oli 490 711 eurot, ja et hageja peab kostjale tagastama 21 171 eurot, mitte aga 481 835,56 eurot; ja teiseks, et b) võlateatega 3241801229, mis saadeti hagejale 15. jaanuaril 2018 ja millega kostja nõuab 29 694,10 euro tagastamist hüvitise summana, on komisjon rikkunud oma lepingulisi kohustusi.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, mis puudutab lepingu heauskset täitmist ja keeldu lepingutingimusi kuritarvitavalt kohaldada:
 - hageja väidab, et kostja on rikkunud heauskuse põhimõtet, kuna kontroll viidi õigusvastaselt läbi kolmanda isiku poolt, kes ei ole seotud kostja määratud töövõtja või kostja poolt otsesõnu heauskiidu saanud alltöövõtjate personaliga, mille tõttu kontrolli käigus tekkisid erapooletuse küsimused, samas kui kontrolli läbiviija käitus õigusvastaselt.

2. Teine väide, mis puudutab vahekohtuklauslit:

- hageja on esitanud piisavalt alternatiivseid tõendeid, sh vande all antud ütlused, hageja personali asjassepuutuvad kirjad, tööde läbiviimise faasis esitatud dokumendid, mida kordagi ei ole vaidlustatud, ja mida kostja ei ole arvesse võtnud;
- hageja esitab üksikasjalikult 39 põhjust, miks protokoll on ebatäpne, puudulik, ebausaldusväärne ja teeb valed järeldused.

20. märtsil 2018 esitatud hagi – Fersher Developments ja Lisin versus komisjon ja EKP

(Kohtuasi T-200/18)

(2018/C 211/29)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Fersher Developments LTD (Nikosia, Küpros) ja Vladimir Lisin (esindaja: *barrister* R. Nowinski)

Kostjad: Euroopa Komisjon ja Euroopa Keskpank

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- mõista Euroopa Liidult välja hüvitis hagejatele põhjustatud kahju eest, mis tekitati konkreetseid majanduspoliitilisi tingimusi käsitleva vastastikuse mõistmise memorandumi vastuvõtmise ja kohaldamisega, hagi nimetatud summas või summas, mida Euroopa Kohus peab hagejatele maksmisele kuuluvaks;
- mõista käesoleva hagi esitamise seotud kohtukulud välja Euroopa Liidult.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad põhjendavad oma hagi kolme väitega, mis on põhiosas identsed või sarnased väidetega, mis on esitatud kohtuasjas T-161/15, Brinkmann (Steel Trading) jt vs. komisjon ja EKP.

23. märtsil 2018 esitatud hagi – Nessim Daoud jt versus nõukogu jt

(Kohtuasi T-208/18)

(2018/C 211/30)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Magdy Milad Nessim Daoud (Blainville, Kanada), Larsennar Ltd (Tortola, Briti Neitsisaared) ja Maxim Zakharchenko (Nikosia, Küpros) (esindajad: advokaadid A. Markides, M. Ioannides, C. Velaris ja C. Velaris, A. Robertson, QC ja *barrister* G. Rothschild)

Kostjad: Euroopa Liidu Nõukogu, Euroopa Komisjon, Euroopa Keskpank, eurorühm (esindaja Euroopa Liidu Nõukogu) ja Euroopa Liit (esindaja Euroopa Komisjon)

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- mõista kostjatelt hagejate kasuks välja hagi lisas esitatud tabelis näidatud summad, millele lisandub intress, mida arvestatakse alates 26. märtsist 2013 kuni Üldkohtu otsuse kuulutamiseni;

või teise võimalusena:

- tuvastada, et kostjatel on tekkinud lepinguväline vastutus ning määrata kindlaks, millise menetluse kohaselt teha kindlaks hagejatele tegelikult hüvitatav kahju;

ja igal juhul:

- mõista hagejate kohtukulud välja kostjatel.

Väited ja peamised argumendid

Hagejad põhjendavad oma hagi kahe väitega, mis on põhiosas identsed või sarnased väidetega, mis on esitatud kohtuasjas T-147/18, APG Intercon jt vs. nõukogu jt.

27. märtsil 2018 esitatud hagi – Briois versus parlament

(Kohtuasi T-214/18)

(2018/C 211/31)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat F. Wagner)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada Euroopa Parlamendi 6. veebruari 2018. aasta otsus Steeve Briois puutumatus e-ärahvõtmise taotluse kohta 2017/2221(IMM), mille alusel võeti vastu õiguskomisjoni raport A8-0011/2018;
- mõista Euroopa Parlamendilt Steeve Brios'i kasuks mittevaralise kahju hüvitamiseks välja 35 000 eurot;
- mõista Euroopa Parlamendilt Steeve Brios'i kasuks hüvitamisele kuuluvate kuludena välja 5 000 eurot;
- mõista kõik menetlusega seotud kulud välja Euroopa Parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et on rikutud Euroopa Liidu privileegide ja immunitetide protokoll nr 7 artiklit 8, kuna S. Briois avaldus, millega seoses tema päritoluriigis tema suhtes alustati kriminaalmenetlust, kujutab endast parlamendiliikme kohustuste täitmisel avaldatud arvamust selle sätte tähenduses.
2. Teine väide, et on rikutud protokoll nr 9 artiklit 9, kuna parlament eiras S. Briois puutumatus e-ärahvõtmise otsust vastu võttes nii selle sätte sõnastust kui ka mõtet ning otsus on seega kehtetu.

3. Kolmas väide, et on rikutud võrdse kohtlemise ja hea halduse põhimõtteid.

Esiteks leiab hageja, et parlament rikkus tema suhtes võrdse kohtlemise põhimõtet võrreldes parlamendiliikmetega, kes on kui mitte identses, siis vähemalt sarnases olukorras, ning parlament rikkus seega ka hea halduse põhimõtet, mille kohaselt on pädeval institutsioonil kohustus kontrollida hoolikalt ja erapooletult kõiki konkreetse juhtumiga seonduvaid asjaolusid.

Teiseks on hageja seisukohal, et kaudsete tõendite kogumist on võimalik järeldada, et tegemist on tema suhtes *fumus persecutionis*'e selge ilminguga.

4. Neljas väide, et on rikutud kaitseõigusi, kuna hageja õigused ja võistlevuse põhimõte ei ole piisavalt tagatud tema ärakuulamisega õiguskomisjonis. Hageja väidab seega, et see, et teda ei kutsutud end täiskogu istungil väljendama tema puutumatus eest vastutuse küsimuses, ei ole mitte ainult vastuolus õiguse üldpõhimõtetega, vaid ka terve mõistuse ja enamike parlamentaarsete tavadega.

27. märtsil 2018 esitatud hagi – QB versus EKP

(Kohtuasi T-215/18)

(2018/C 211/32)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: QB (esindaja: advokaat L. Levi)

Kostja: Euroopa Keskpang

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

sellest tulenevalt

— tühistada 2016. aasta hindamisaruanne ja 23. mai 2017. aasta otsus, mis tehti teatavaks 28. juunil 2017 ja millega keelduti hageja töötasu suurendamisest,

— vajalikus ulatuses tühistada 2017. aasta septembri otsus ja otsus, millega hageja halduskaebus ja vaie vaikimisi rahuldamata jäeti;

— mõista kostjalt välja mittevaraline kahju, mille suurus on *ex aequo et bono* hinnates 15 000 eurot;

— mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kuus väidet.

1. Esimene väide, et kostja on rikkunud hindamise ja Annual Salary and Bonus Review (ASBR) menetluse juhendit, õiguskindluse põhimõtet ja hoolitsemiskohustust, kui ta võttis vastu 2016. aasta hindamisaruande (edaspidi „vaidlusalune hindamisaruanne“). Hageja esitab eelkõige järgmised argumendid:

— vaidlusaluse hindamisaruande on koostanud DG-H teenistuja, mitte hindajad;

- vaidlusalune hindamisaruanne võeti vastu, kuigi hageja hindamismenetlus oli selleks ajaks juba lõppenud;
 - vaidlusaluses hindamisaruandes sisalduv hindamisperiood hõlmas iga-aastaseks hindamiseks liiga lühikest ajavahemikku;
 - vaidlusalune hindamisaruanne ei ole vahend töötulemuste saavutamiseks.
2. Teine väide, et vaidlusaluses hindamisaruandes on tehtud ilmselge viga, kuna esiteks põhineb hinnang haiguspuhkuse tõttu lõpetamata tööülesandel ja teiseks ei ole hindajad võtnud nõuetekohaselt arvesse asutusevälise juhi positiivseid märkusi ja on nende ulatust vähendanud ning samuti ei ole nad võtnud arvesse asjakohaseid eesmärke.
 3. Kolmas väide, et 23. mai 2017. aasta otsus, millega hageja töötasu ei suurendatud (edaspidi „ASBR otsus“), põhineb hageja hinnangul õigusvastasel hindamisaruandel.
 4. Neljas väide, et ASBR otsuse on võtnud vastu haldusorgan, kellel puudus selleks pädevus, kuna otsuse võttis vastu isik, kes oli ajutiselt kuueks kuuks ametisse nimetatud ja kellel ei olnud selle otsuse vastuvõtmiseks vajalikku õiguslikku seisundit.
 5. Viies väide, et ASBR otsuses on tehtud mitu ilmselget viga, kuna otsuse vastuvõtmise ajal ei saanud selles otsuses märkida, et töötulemused on ebapiisavad.
 6. Kuues väide, et on rikutud ASBR suuniseid ja ASBR menetlust ning harta artiklit 41, kuna ASBR otsus on põhjendamata.

28. märtsil 2018 esitatud hagi – Pozza versus parlament

(Kohtuasi T-216/18)

(2018/C 211/33)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Geoffray Pozza (Waldbillig, Luksemburg) (esindajad: advokaadid S. Orlandi ja T. Martin)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada otsus mitte enam maksta talle kodumaalt lahkumise toetust 1. maist 2017;
- mõista kohtukulud välja parlamendilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

- Esimene väide, et on rikutud Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade VII lisa artikli 4 lõike 1 punkti a, kuna parlament tõlgendas seda sätet ekslikult, võttes vastu otsuse mitte enam maksta hagejale kodumaalt lahkumise toetust.

- Teine väide, et parlament ei ole pädev vaidlustatud otsust vastu võtma, kuna ametniku institutsioonidevahelisel üleviimisel ei ole tegemist uue töölevõtmisega ning järelkult ei saa parlament tuua hageja üleviimist põhjusena, miks tema kodumaalt lahkumise toetus määratakse kindlaks teist korda.
- Kolmas väide, et on rikutud õiguspärase ootuse põhimõtet ja kontrollikoja varasemat otsust, millega hageja õigused kindlaks määrati, kuna esineb institutsiooni vastu võetud haldusakti õiguspärasuse eeldus ja kontrollikoja varasema akti tõttu tekkis käesolevas asjas hagejal õiguspärane ootus, et talle makstakse kodumaalt lahkumise toetust seni, kuni ta teenistuskohaks jääb Luksemburg.

28. märtsil 2018 esitatud hagi – DK versus EEAS

(Kohtuasi T-217/18)

(2018/C 211/34)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: DK (esindajad: advokaadid S. Orlandi ja T. Martin)

Kostja: Euroopa välisteenistus

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- teha otsus, millega:
 - tühistatakse 23. mai 2017. aasta otsus määrata hagejale distsiplinaar karistus, millega tema vanaduspensioni netosummat vähendati personalieeskirjade IX lisa artikli 9 lõike 2 alusel 20 % ehk sellelt peetakse kinni 1 015 eurot kuus kuni 30. septembrini 2025;
 - teise võimalusena mõista Euroopa välisteenistusest tekitatud kahju eest välja hüvitus, mille summa määratakse *ex aequo et bono*;
 - mõistetakse kohtukulud igal juhul välja Euroopa välisteenistusest.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

- Esimene väide, mille kohaselt on vaidlustatud otsuses tehtud hindamisvigu, kuna esiteks võttis ametisse nimetav asutus arvesse võtma hageja poolt institutsioonide usaldusväärsusele tekitatud kahju, mis on juba heastatud, ja teiseks on distsiplinaar karistuse pikkus meelevaldne, kuna see määrati vastavalt hageja seadusjärgsele pensionieale.
- Teine väide, mille kohaselt on vaidlustatud otsuses rikutud proportsionaalsuse põhimõtet, sest õigusvastaselt on jäetud arvesse võtmata faktiliste asjaolude toimumisest möödunud aega, personalieeskirjade IX lisa artikli 25 rikkumist kriminaalmenetluse toimumise ajal ning hageja perekondlikku olukorda.

23. aprillil 2018 esitatud hagi – China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products jt versus komisjon

(Kohtuasi T-254/18)

(2018/C 211/35)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (Peking, Hiina) ja 9 teist hagejat (esindajad: advokaadid R. Antonini, E. Monard ja B. Maniatis)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tühistada komisjoni 29. jaanuari 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/140, millega kehtestatakse Hiina Rahvavabariigist pärit teatavate malmist toodete impordi suhtes lõplik dumpinguvastane tollimaks ja nõutakse lõplikult sisse selle impordi suhtes kehtestatud ajutine tollimaks ning lõpetatakse uurimine seoses Indiast pärit teatavate malmist toodete impordiga (ELT 2018, L 25, lk 6), osas, milles see puudutab CCCME-d, konkreetseid ettevõtjaid ja asjaomaseid liikmeid; ning
- mõista käesoleva menetluse kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kuus väidet.

1. Esimene väide, et Euroopa Komisjon on rikkunud nii alusmääruse artikli 3 lõikeid 2, 3, 5, 6 ja 7, artikli 17 lõiget 2 kui ka hea halduse põhimõtet, kasutades *inter alia* ebausaldusväärseid andmeid impordi, makromajandusliku kahju ja kasumlikkuse kohta, ning lubamata muudel puudutatud isikutel esitada oma seisukohta valimisse kaasatud liidu tootjate lõpliku valiku kohta.
2. Teine väide, et komisjon rikkus alusmääruse artikli 3 lõikeid 6 ja 7, sest *inter alia* ei võtnud ta arvesse ajalise kokkusattumise puudumist ning ei taganud, et muude tegurite põhjustatud kahju ei omistataks Hiina impordile.
3. Kolmas väide, et komisjon rikkus hagejate kaitseõigusi ning alusmääruse artikli 6 lõiget 7, artikli 19 lõikeid 1–3, artikli 20 lõikeid 2 ja 4 muu hulgas sellega, et ta ei lubanud mingilgi moel tutvuda kahju arvutustega, mõjuga hindadele, kahju kõrvaldamist võimaldava taseme arvutustega ja normaalväärtuse kindlaksmääramise andmetega – keeldudes isegi esitamast nõutud andmeid koondandmetena – ja keeldus andmast teatavat asjassepuutuvat teavet hoolimata sellest, et talt nõuti seda korduvalt.
4. Neljas väide, mille kohaselt rikkus komisjon alusmääruse artikli 2 lõiget 10, artikli 3 lõike 2 punkti a, artikli 9 lõiget 4 ja hea halduse põhimõtet, sest ta ei võtnud oma hinnavõrdluses arvesse kõiki toote kontrollnumbri omadusi, ei esitanud vajalikku teavet toote omaduste kohta (v.a need, mis kajastusid esialgse toote kontrollnumbrites) ja lükkas õigusvastaselt tagasi nõude teha normaalväärtuse puhul kohandusi seoses eeskirjade eiramisega, mis tulenesid madalast tootmismahust Indias.

5. Viies väide, et komisjon rikkus alusmääruse artikli 1 lõike 10 punkti b ja artikli 2 lõike 7 punkti a, sest ta kohandas kaudsete maksude normaalväärtust ülespoole.
6. Kuues väide, et komisjon rikkus alusmääruse artikli 2 lõike 7 punkti a sellega, et ta tugines müügi-, üld- ja halduskulude ning arvestusliku normaalväärtuse saamiseks kasutatud kasumi kindlaksmääramisel ainult ühelt India tootjalt pärinevatele andmetele, kuigi ta oleks pidanud selle asemel kasutama kogu kättesaadavat asjakohast teavet võrdlusriigis.

Üldkohtu 16. aprilli 2018. aasta määrus – UN versus komisjon

(Kohtuasi T-676/17) ⁽¹⁾

(2018/C 211/36)

Kohtumenetluse keel: saksa

Neljanda koja president tegi määruse kohtuasja registrist kustutamiseks.

⁽¹⁾ ELT C 402, 27.11.2017.

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

ET